ПЕНСІЙНА РЕФОРМА — ТОЧКА ЗОРУ

Від держави залежить як будуть працювати її люди

Любов Бобрик, монтажниця, голова цехкому цеху 37, член профкому ДП «Новатор»:

— В Україні нещодавно запроваджено пенсійну реформу, і я можу сказати, що особисто, як і багато хто з жінок, дуже незадоволена цим реформуванням. Головний недолік реформи — збільшення пенсійного віку для жінок з 55 до 60 років. Переконана у тому, що навіть якщо підвищити жінкам пенсійний вік до 70 років, без реального наповнення Державного бюджету коштами, цей крок нічого позитивного не дасть. Для того, щоб у держави були кошти, необхідно шукати їх не у жінок передпенсійного віку, а насамперед шляхом запровадження прогресивного оподаткування. Необхідно здійснити диференціацію у системі оподаткування. Бо це несправедливо, коли людина, яка заробляє 1500 грн. в місяць сплачує такі самі податки (у відсотковому відношенні), як і та людина, яка заробляє 1,5 млн грн. Бо є прожитковий мінімум, фактичний розмір якого значно вище офіційно встановленого. І для людини, яка заробляє 1500 грн. на місяць, кожна копійка буде на вагу золота — бо вона впливатиме на підтримання фізіологічного мінімуму людини.

Звісно, нашим багатіям ця ідея не дуже подобається, адже тоді вони зможуть заробляти трохи менше. Але подивіться — в багатьох розвинутих країнах капіталісти самі пропонують запровадити прогресивне оподаткування і рішуче підтримують цю ідею. Так, таку ідею озвучив мільярдер Уоррен Баффет, один з найбагатших людей в світі. Чому? Тому що в цивілізованих країнах бізнес розуміє, що таке соціальна відповідальність дбає не лише про себе, але й про середовище, в якому він живе. Бо бути щасливим, маючи мільйони, і жити серед жебраків та бідних, неможливо.

Для того, щоб ефективно працювала «прогресивна шкала оподаткування», необхідно, щоб бізнес, особливо великий, був чесним з державою і не приховував свої доходи в офшорних зонах. В іншому разі у нас будуть «бідні» мільйонери та мільярдери, які офіційно майже не матимуть доходів, при тому користуватимуться всім, чим тільки забажають.

Що ще обурює, так це цинізм найвищих чиновників, які, перебуваючи на пенсії, отримують заробітну плату до 30 тис. грн. і при цьому не відмовляються від своїх чималих пенсій. Якщо ж ви так хочете наповнити Державний бюджет, то що заважає взяти і це джерело?

Підвищення пенсійного віку — це удар не тільки по жінкам, але і по молоді. В нашій країні всі говорять про перше робоче місце для молоді. Але ж де їм узятися, якщо держава змушує нас і далі працювати? Дайте дорогу молодим і перспективним. Це вік, коли людина може глобально мислити, динамічно працює. А вже в 60–70 років за даними вчених і дослідників у багатьох людей відбуваються процеси, які негативно впливають на розумові здібності. Звісно, що коли людина все життя була, що називається, з високим інтелектом, то і в 80–90 років вона може працювати не гірше, ніж молоді спеціалісти, а з врахуванням життєвого досвіду навіть і краще. Та це вже скоріше винятки, ніж норма.

Це ненормально, коли молоді фахівці, які закінчили вищі навчальні заклади та отримали наукову ступінь бакалавра або магістра, змушені підробляти на ринках і торгувати товарами, замість того, щоб на практиці застосовувати отриманні знання, робити свій внесок у розвиток науки, освіти і промисловості. Так вони втрачають цінні роки свого життя на рутинну роботу, яка не підвищить особливо їхній рівень, а наша країна нічого з того не отримає у перспективі. Я не кажу, що торгівля — це просто, але погодьтеся, що бути дизайнером чи кресляром набагато важче, а особливо в тих галузях, де від цього залежить життя і здоров'я людей.

Зрозумійте, я не виступаю проти того, щоб всім пенсіонерам забороніти працювати, якщо це гарні спеціалісти, то дай їм Боже здоров'я і сил — аби тільки країна наша ставала кращою. Але ображає, що наші депутати в переважній більшості своїй ходять на роботу як їм заманеться, а отримують заробітну плату як 10–12 фахівців, які важко працюють на заводі. А деякі, до того ж, ще й мають велику пенсію, отримуючи за місяць стільки, скільки переважна більшість українських пенсіонерів не отримує навіть за 2–3 роки.

Ще одне ключове джерело наповнення Державного бюджету доходами — це загрузка підприємств промисловості, зокрема і авіабудування. Сама політика споживання в країні має бути орієнтована на те, щоб стимулювати людей купувати у вітчизняного товаровиробника, а самих виробників на те, щоб їхня продукція була конкурентоспроможною.

Робота, яку виконує наш складальний цех, я вважаю, є важливою. Наш цех виготовляє літакоавтовідповідачі, транспортну та військову продукцію. Це все країні нашій потрібно. Більш того, наше державне підприємство приносить прибутки і відраховує до Державного бюджету свої податки. ДП «Новатор» годує не лише його колектив, але й частину населення країни, якій з Державного бюджету виплачуються пенсії та заробітні плати. Якби одночасно зупинилася вся промисловість країни, то не було б чим виплачувати ані пенсії, ані зарплати бюджетникам — вчителям, лікарям, працівникам сфери культури, чиновникам тощо. Ми не кажемо, щоб нас держава підтримувала так, як вона під час кризи підтримувала банківську систему, виділяючи на порятунок приватних банків мільярди гривень рефінансування. Ми не банкіри, ми готові відпрацювати кожну державну копієчку. Наявність державного замовлення для нашого заводу було б дуже корисною і для держави, і для підприємства, яке, підкреслюю, знаходиться у власності тієї ж таки держави. Потрібно законодавчо захищати нашого виробника. Тому що коли неконкурентоспроможним товарам іноземного виробництва дається зелене світло і вони заважають нам просуватися на ринку, то про яку конкуренцію може йти мова, коли такі нерівні умови? Не потрібно розглядати держзамовлення як матеріальну допомогу. Ні, це інвестиція. У майбутнє підприємства, держави і людей.

Держава повинна дати імпульс нашій галузі, щоб ми побачили чітку перспективу. Заводи і фабрики повинні відродитися, а ті, що працюють, мають оновити свою технічну базу за підтримки держави. Тоді статки у людей зростуть, збільшаться і відрахування до пенсійного фонду, фондів соціального страхування, з'явиться реальна можливість збільшити пенсії — не на 5 чи 10 грн., а вдвічі, тричі. І тоді не буде соромно за бабусю, яка 50 років пропрацювала на виробництві і отримує пенсію у 800 грн., тоді не потрібно буде збільшувати пенсійний вік.

Записав Олександр ПАЛІЙ

Жінки — рушійна сила «Новатора»!

Голова постійної комісії профкому ДП «Новатор» по роботі з жінками Віра Щегріна:

— На нашому підприємстві працює багато жінок, як у керівному складі, так і серед рядових спеціалістів, в профкомі підприємства.

Наша комісія займається організацією поїздок працівниць заводу по історичним та пам'ятним місцям країни. В першу чергу, мова йде про такі міста, як Київ, Львів, Вінниця, Кам'янець-Подільский, Почаєв тощо. Буваємо в Карпатах, відвідуємо святі місця.

Щороку з початком відпускного сезону організовуємо поїздки для відпочинку і оздоровлення працівниць підприємства на морі. При цьому намагаємось допомогти працівникам, щоб вони могли поїхати на море разом з родинами. Велику роль у цьому питанні відіграє позиція адміністрації підприємства і профкому — допомагають нам всім, чим тільки можуть. Тривалість поїздок невелика — мінімум 3-4 дні, максимум 10 днів, що дозволяє охопити значно більшу частину працюючих.

Серед тих, хто занесений на Дошку Пошани підприємства чимало жінок: *Софія Буга* — кухар підрозділу № 686; *Ніна Яцкова* — гальванік цеха № 018; *Любов Онуфрійчук* — монтажник цеха № 037; *Ірина Краснопортко* — начальник бюро підрозділу № 046; *Галина Толстюк* — комірник підрозділу № 047; *Ганна Ферінська* — бухгалтер підрозділу №049; *Леоніда Галярус* — інженер-конструктор підрозділу № 062; *Тетяна Сковрунська* — слюсар з мех/складальних робіт цеха № 012; *Катерина Кореновська* — комплектувальник цеха №016; *Зінаїда Пірнат* — монтажник цеха № 017. Робота жінок відзначається почесними грамотами підприємства, профкому, органів місцевої влади.

Комісія регулярно проводить пропаганду проти тютюнопаління, особливо серед жінок. Адже відомо, що молоді жінки — це майбутні матері. І вживання тютюну шкодить їхнім діткам. Адже цей напрямок у нас розвивається в комплексі з іншими під умовною назвою «За здоровий спосіб життя».

Жінки відіграють важливу роль безпосередньо у виробництві. Ось наведу вам приклад. Наприкінці минулого року на нашому підприємстві знаходилась з робочим візитом комісія по сертифікації нашого виробництва. Вона перевіряла продукцію ДП «Новатор» — СПС, «Буран», 172-М, МФІ, проводила велику роботу по перевірці документації. Комісія відвідала виробничі приміщення. За результатами її роботи підприємство отримало сертифікат на три роки. В цьому, безумовно, є заслуга і жіночої частини підприємства.

На сторожі інтересів жінок у нас знаходиться Колдоговір підприємства, який розробляється за активної участі адміністрації, профкому та активу структурних підрозділів підприємства. В ньому закріплені додаткові права та гарантії для жінок. Наприклад, на День знань мами можуть відвідати шкільні лінійки, в яких беруть участь їхні діти. При цьому заробітна плата їм повністю зберігається. Ми чудово розуміємо, що діти — це наше майбутнє, яке так само стане за верстати, буде займатися кресленням і т. п. Тому таку високу увагу у нас приділяють діткам, як в такому питанні, так і в оздоровленні. Більш того, ми намагаємось не залучати жінок, у яких є діти шкільного віку, особливо маленькі, до роботи у другу зміну, адже чудово розуміємо, що їм необхідно вдома в цей час займатися зі своїми дітьми, щось розповісти, дати пораду, спільно зробити уроки. Також практично немає у нас жінок, які задіяні на важкому виробництві. Як правило, це поодинокі випадки.

Розуміємо, що сьогодні важко вижити в складних економічних умовах багатодітним сім'ям та тим родинам, де матері самі виховують дітей. Тому через систему колективного-договірного регулювання допомагаємо матерям-одиначкам та багатодітним сім'ям, надаємо їм різні пільги. Наприклад, вони мають таку преференцію, як можливість отримання відпустки виключно у літній час або тоді, коли їм зручно. Самі розумієте, що відпустити у відпустку весь трудовий колектив одночасно неможливо. Тому комусь дістається літній час, комусь — весна або осінь. Під час складення графіку відпусток і узгодження його з профспілковим комітетом інтереси малозабезпечених працівниць враховуються першочергово.

До Свята 8 березня влаштовуємо справжнє дійство — в цехах проходять «вогники», на рівні всього підприємства — святковий концерт. Так само відзначаємо і травневі свята, Новий Рік — гамірно, весело, цікаво.

Не забуваємо ми і сумні сторінки нашої історії. Постійно відзначаємо дні пам'яті жертв голодомору. І це — не данина моді, а потреба пам'ятати свою історію: багато хто на Хмельниччині помер від голоду в ті сумні роки минулого століття. Необхідно, щоб підростаюче покоління бачило, як ми шануємо пам'ять наших предків, і ніколи про це не забувало.

Записав Олександр ПАЛІЙ

Газета «Авіабудівник України»
Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. У разі передруку матеріалів посилання на газету «Авіабудівник України» обов'язкове. Відповіді на питання з листів до редакції ведеться тільки на сторінках газети. Матеріали не рецензуються і не повертаються. Газета видається з серпня 2006 року.

Засновник: **Профспілка авіабудівників України**
Головний редактор: **Олександр Палій**
Верстка: **Олександр Павленко**
Видавець: **Профспілка авіабудівників України**

Поштова адреса редакції: 01012, м. Київ, майдан Незалежності, 2
Тел.: 279-16-45
Факс: 278-86-81
aviabudivnyk@fpsu.org.ua
aviabudivnyk@narod.ru
www.ukrprofavia.org.ua

Видруковано в СПД ФОП Масло Д. В. м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 15
Виходить двічі на місяць
Наклад: 2 500 примірників

Реєстраційне свідоцтво: КВ № 11645516 від 15.08.2006 р.
Підписано до друку 14.05.2012 р.
Замовлення № 9

З 27 вересня по 1 жовтня 2012 у с.м.т. Гостомель відбудеться 8-й Міжнародний авіаційно-космічний салон «АВІАСВІТ-XXI»

ЄДНАЙМОСЯ І ШАНУЙМОСЯ, БО В СПІЛЬНОСТІ ТА ВЗАЄМОПОРОЗУМІННІ — НАША СИЛА!

Авіабудівник України

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРОФСПІЛКИ АВІАБУДІВНИКІВ УКРАЇНИ № 9 (119) травень 2012 року

Створити безпечні умови праці зможе лише модернізація виробництва

Напередодні Всесвітнього Дня охорони праці за сприяння Федерації профспілок України відбувся брифінг, присвячений питанням сприяння охорони праці у «зеленій» економіці. Брифінг відкрив Голова Федерації профспілок України, заслужений журналіст України **Юрій Кулик**.

Він наголосив на тому, що на сьогоднішній день ситуація з безпекою праці в Україні є надзвичайно складною, і в цьому питанні, на жаль, ми є одними з «лідерів» у Європі. Лише за даними офіційної статистики за останні роки понад 1,5 млн трудівників працювали в антисанітарних умовах. Не є оптимістичною і ситуація із виробничим травматизмом. І мова тут навіть не у тому, що мають місце непоодинокі факти приховування виробничого травматизму, через надання таким випадкам статусу побутових. Якщо на сьогодні в Європі кожний 300-й випадок травматизму призводить до летальних наслідків, то в Україні ця статистика набагато жахливіша — кожен десятий випадок травматизму — смертельний. Це є наслідок того, що українські роботодавці, на відміну від європейських, не забезпечують своїм працівникам належні умови праці.

За столом (зліва направо) В. Акопян, Ю. Кулик, С. Дунас і В. Іванчак

Перед журналістами виступили також заступник Голови ФПУ **Сергій Українець**, директор виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України **Валерій Акопян**, заступник Голови Державної служби гірничого нагляду та промислової безпеки України **Степан Дунас** та заступник керівника Державної інспекції праці **Василь Іванчак**.

Організатори брифінгу, продовжуючи тему, наголосили, що кількість смертельних випадків на виробництві із року в рік збільшується. Лише за останні роки така тенденція особливо посилилася — маємо приріст в 500–700 життів щороку.

Що ж робити, аби покращити ситуацію? Можна інспектувати, контролювати, перевіряти. Все це робиться вже понад 20 років. А ситуація кардинально не змінюється. Відповідь очевидна — країні необхідно наполегливо проводити технічну та технологічну модернізацію виробництва. Це ті принципові позиції, на яких завжди стояла **Профспілка авіабудівників України**. Недостатньо лише контролювати, необхідно ще й створити такі умови праці, які б давали мінімальні ризики травмування працівників. І у багатьох випадках завдяки застосуванню нових технологій, така можливість цілком реальна. Подивіться, **ДП «ХМЗ «ФЕД»** активно переозброює виробництво, як наслідок — по галузі воно не «пасе задніх» по травматизму, а навпаки, знаходиться ближче до цивілізованої Європи.

У 2011 році Державною інспекцією праці було проведено 42 тис перевірок підприємств. І у 38 916 тис. випадках були виявлені порушення чинного законодавства. Думаєте, в 2012 році буде краще? Навряд чи. Виходить, що держава бореться з наслідками, а не з причинами такого явища. Звісно, що там, де роботодавці можуть створити належні і безпечні умови праці, але не роблять цього, необхідно вести жорстку і безкомпромісну боротьбу, аж до кримінальних справ. Бо там, де йде мова за людське життя, жодних компромісів не повинно бути. Та в багатьох випадках роботодавці раді б створити такі умови, але не вистачає фінансових ресурсів.

Закінчення на с. 3.

Наш ювіляр

12 травня виповнилась ювілейна дата з дня народження нашого колеги, ветерана профспілкового руху, досвідченого керівника і профспілкового організатора **Миколи Івановича Галиша**, голови ПО ПАУ на ДП «Красилівський агрегатний завод».

Микола Іванович — надзвичайно мудра людина, професіонал своєї справи. Він завжди віддає себе людям і докладає максимум зусиль для того, аби людина праці була більш захищеною і впевненою у своєму майбутньому. Саме ці фактори і впливають на активну громадянську позицію Миколи Івановича. Він не тільки очолює профспілкову організацію найкращого підприємства міста, району і одного з кращих підприємств Хмельницької області, а є депутатом Красилівської міської ради, членом комісії міськради з питань реалізації державної регуляторної політики та підприємницької діяльності, членом громадської ради при Красилівській районній державній адміністрації. Все це є свідченням високого авторитету та поваги, якими користується ювіляр на батьківщині. Микола Іванович — частий гість ЗМІ, адже його відкритість і публічність діяльності дозволяють йому ефективно комунікувати із представниками ЗМІ.

Не менш авторитетна його думка і для профспілкових колег — до нього звертаються за порадою, адже досвід, який він має, дозволяє фахово і оперативно допомогти в надзвичайно складних ситуаціях.

Всі, хто знає ювіляра, можуть беззаперечно сказати, що він — душа будь-якої компанії, колегам і друзям з ним комфортно.

Ми бажаємо Миколі Івановичу міцного здоров'я, життєвих сил, нових успіхів на ниві захисту прав та інтересів людини праці, творчих злетів.

ЦК ПАУ та редакція газети «Авіабудівник України»

Генеральный конструктор ГП «Антонов» Д. С. Кива избран действительным членом Национальной академии наук Украины

Президент — Генеральный конструктор ГП «Антонов» **Дмитрий Семенович Кива** избран действительным членом Национальной академии наук Украины (НАНУ) по отделению механики, специальность — «самолетостроение». Он стал первым академиком по этой специальности в Украине. Таким образом, члены НАНУ отметили значительные достижения Д. С. Кивы в развитии авиационной науки и промышленности.

Кандидатуру члена-корреспондента НАНУ, доктора технических наук Д. С. Кивы представил научно-технический совет ГП «Антонов». Отзывы о его научной деятельности представили руководители более 30 научных, научно-исследовательских институтов, в том числе: института электросварки НАНУ, института технической механики НАНУ, института механики НАНУ, института геотехнической механики НАНУ, кибцентра НАНУ, института проблем прочности НАНУ, института проблем материаловедения НАНУ, физико-механического института НАНУ, института гидромеханики НАНУ, Украинского научно-исследовательского института авиационных технологий, центрального аэрогидродинамического института им. Н. Е. Жуковского (РФ), летно-исследовательского института им. М. М. Громова (РФ), научно-исследовательского института авиационных технологий (РФ), центрального института авиационного моторостроения им. П. И. Баранова (РФ), Государственного научно-исследовательского института гражданской авиации (РФ). В них отмечен значительный вклад Дмитрия Семеновича как ученого в методологию и практику создания новой авиационной техники, ее сертификации, обеспечение безопасности полетов и поддержание летной годности, разработку новых методов исследований аэродинамики и прочности.

Развитие научной базы и проведение научно-исследовательских работ ГП «Антонов», возглавляемого **Д. С. Кивой**, и учреждениями НАНУ является неотъемлемой составляющей современного самолетостроения и обеспечивает высокий конкурентоспособный уровень самолетов «Антонов» на мировом рынке. Это плодотворное взаимодействие осуществляется в соответствии с «Генеральным соглашением о научно-техническом сотрудничестве в отрасли авиации между НАНУ и «Антонов». За последние годы был реализован целый ряд практических работ, направленных как на создание новой авиатехники, так и на поддержку в эксплуатации существующих самолетов «АН». Результаты многих совместных научных работ нашли воплощение в конструкциях новых региональных пассажирских самолетов Ан-148 и Ан-158, транспортного самолета короткого взлета и посадки Ан-70, модернизированных вариантов тяжелого транспортного самолета Ан-124.

Поздравляя **Д. С. Киву** с избранием, Президент НАНУ, академик НАНУ **Б. Е. Патон** отметил: *«Надеюсь, что своим плодотворным трудом и активной гражданской позицией Вы придадите значительную энергию научному поиску, будете содействовать повышению авторитета Национальной академии наук как важного общественного института нашего государства».*

Пресс-служба ГП «Антонов»

Примечание: *Центральный комитет Профсоюза авиастроителей Украины и редакция газеты «Авиастроитель Украины» горячо поздравляют Дмитрия Семеновича Киву с таким высоким признанием его заслуг в научной среде нашей страны. Уверены в том, что это еще больше укрепит авторитет ГП «Антонов» как в Украине, так и за ее пределами.*

КО ДНЮ ПОБЕДЫ

Чтобы помнили...

Государственное предприятие «Харьковский машиностроительный завод „ФЭД“» уже много лет поддерживает традицию чествования участников Великой Отечественной войны накануне светлого праздника Дня Победы. И это не только ради самих фронтовиков, которые достойны, чтобы о них помнили. Это особенно важно для молодежи, которая, к счастью, об ужасах войны знает только из кинофильмов и учебников истории.

В этом году праздник, посвященный Дню Победы, решили провести 27 апреля. Из двадцати девяти заводчан-фронтовиков на праздник пришли только пятнадцать. Остальных участников Великой Отечественной войны, по инициативе профсоюзного комитета и администрации, председатели цеховых комитетов посетили на дому.

15 фронтовиков пришли на родное предприятие в сопровождении своих родных и близких, некоторых привели внуки, что было особенно трогательно. Родное предприятие накануне Дня Победы посетили: Иван Лукьянович Дробот (11 цех), Иван Петрович Чаговец (12 цех), Иван Иванович Губарев (20 цех), Иван Егорович Титов (22 цех), сын полка Николай Михайлович Погорелый (22 цех), Петр Перфирьевич Макаров (бывший 19 цех), Анна Петровна Губарева (бывший 23 цех), Антон Захарович Стадник (25 цех), Григорий Васильевич Пыль (25 цех), Дмитрий Никанорович Музыка (26 цех), Борис Васильевич Тихонов (31 цех), Николай Семенович Новоселов (35 цех), Григорий Иванович Вьюнник (5 отдел), Людмила Федоровна Шестопалова (медсанчасть), Павел Афанасьевич Никишин (ГП «Харьковское агрегатное конструкторское бюро»).

На заводской проходной участников войны радушно встретили члены профсоюзного комитета, вручив каждому фронтовику георгиевскую ленточку и премию в размере 500 гривен. К слову, в этот день с половины седьмого утра на проходной работал заводской колокол и под мелодии военных лет молодежь встречала заводчан с георгиевскими ленточками и письмами, сложенными в треугольный конверт. «Мы помним! Мы гордимся подвигом героев, отстоявших свободу и независимость своей Родины. С Днем Победы!» — было написано в послании.

Заводчане с участниками войны

А. Жданов, В. Тындик в колонне с ветеранами ВОВ

К началу праздника около памятника Ф. Э. Дзержинскому были выставлены скамейки, чтобы до начала торжества ветераны могли свободно пообщаться, встретиться со своими бывшими коллегами. Некоторые в сопровождении председателей цеховых комитетов прошлись по цехам. Ровно в 14:00 прозвучали позывные и заиграл военный духовой оркестр. По традиции было сделано общее фото на память и подготовлен небольшой концерт.

Перед участниками войны выступили: лауреат международных конкурсов, солист Харьковского театра оперы и балета **Владимир Ефименко**, сводный оркестр Харьковской академии внутренних войск, ансамбль барабанщиков Харьковского педагогического университета им. Г. Сковороды, ансамбль эстрадного танца Харьковской юридической академии.

Под звуки траурного марша колонна из фронтовиков и работников предприятия прошла к памятнику погибших в годы Великой Отечественной войны заводчан. Возглавили колонну директор завода **А. А. Жданов** и председатель профсоюзного комитета **В. Т. Тындик** (депутаты Харьковского городского совета). Корзину цветов несли представители совета молодежи. После возложения цветов отрядом карабинеров был дан победный салют, после чего ветеранов пригласили на праздничный обед в заводской кафетерий.

«То, что сделали вы — неоценимо,— сказал, обращаясь к участникам войны, директор завода **Александр Андреевич Жданов**.— Огромной ценой вам досталась Победа. После войны вы восстанавливали предприятие, показывая, как надо любить свою страну. Мы счастливы видеть вас сегодня здесь, на родном предприятии. Мы счастливы от того, что завод, которому вы отдали многие годы своей трудовой жизни, живет и процветает. Очень просим вас не нарушать наших традиций и в следующем году вновь прийти на праздник. Желаем вам крепкого здоровья, долгих лет жизни, бодрости духа, любви и уважения от родных и близких». Первые фронтовые сто грамм выпили за Победу.

Вторым взял слово председатель профкома **В. Т. Тындик**. «Вы нас принимали на завод, учили работать так, чтобы предприятие было передовым. Вы построили „ФЭД“ и мы гордимся этим, стараемся сохранять и приумножать заводские традиции,— сказал Владимир Тихонович ветеранам.— Надо, чтобы молодежь перенимала ваш опыт. Рассказывайте им о войне, о своем боевом подвиге. Мы не хотим, чтобы наши дети и внуки когда-нибудь пережили то, что пришлось пережить вам. Воспитывайте в них патриотизм и любовь к Родине».

Минутой молчания почтили память заводчан-фронтовиков, не доживших до Победы. Вспомнили тех, кто за последний год ушел из жизни...

А затем был праздник и приятные воспоминания, связанные с заводом.

В кафетерии для ветеранов звучали песни их боевой юности в исполнении дуэта «Два кольори».

По окончании мероприятия участники войны сердечно благодарили руководство предприятия и профком за теплый и радушный прием. «Мы целый год живем в ожидании следующей встречи,— сказал участник Великой Отечественной войны **Николай Семенович Новоселов**.— И дай бог, чтобы здоровье не подвело. А прийти на завод — это всегда для нас праздник».

Заводскими машинами и микроавтобусами ветеранов развезли по домам.

Для моего поколения — людей, не знавших, что такое война, очень важно, чтобы события тех грозных лет никогда не стерлись в памяти. Наши деды и прадеды, совсем юными ушедшие на фронт, защитили нас от фашизма и дали нам возможность жить и растить своих детей в мирное время. Низкий поклон живущим и светлая память погибшим...

Надеемся, что в следующем году фронтовики в том же составе отпразднуют День Победы, который дорог не только им, но и всему коллективу нашего предприятия. И сколько бы их не пришло на заводской праздник, наших почестей от этого не станет меньше.

Инна ПИДЯК, главный редактор газеты «Фэдовец»

Бюрократическая волокита мешает работать винницким авиастроителям

Как вы знаете, на данный момент работают два предприятия с похожим названием — государственное предприятие «Винницкий авиационный завод» и ООО «Винницкий авиационный завод». ГП «ВиАЗ» практически оказалось на грани банкротства и полной ликвидации благодаря тому, что государство не сильно заботилось о судьбе своего предприятия.

Если бы однажды председатель совета директоров АО «Мотор Сич» Вячеслав Богуслаев не обратил внимание на потенциал и мощности завода, наверное, мы бы уже писали о заводе, канувшем в лету. Предприятие «Мотор Сич» согласилось выступить санатором предприятия. Кроме того было создано ООО «Винницкий авиационный завод», которое после ликвидации ГП продолжит достойно нести его знамя. В ООО уже работает часть сотрудников ГП. Но поскольку процедуры банкротства и санации в нашей стране затяжные, сложилась ситуация, когда на ГП «ВиАЗ» продолжилась задержка по выплате заработной платы, а само предприятие до сих пор не ликвидировано. Мы обратились к председателю ПО ПАУ на ГП «ВиАЗ» Константину Александрову с просьбой прояснить ситуацию.

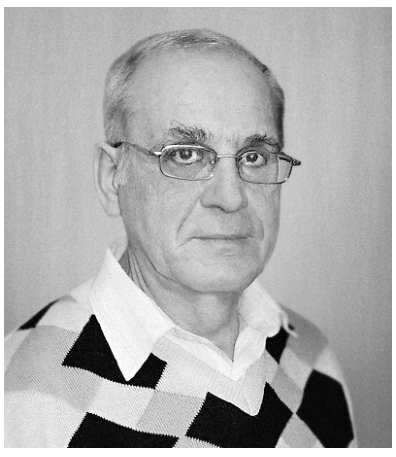

Константин Александров:

— На ГП «Винницкий авиационный завод» закончился срок действия всех сертификатов, и мы не можем заключать договора на ремонт авиационной техники. Благодаря взаимодействию двух заводов, а загрузка у ООО есть, мы пока работаем на склад. ООО при содействии АО «Мотор Сич» получило 36 вертолетов Ми-2. Из них десять уже отремонтированы. Три вертолета уже реализованы по сертификатам ГП.

На данный момент задержка по сертификации у нас связана с тем, что пока не завершились все процедуры, предусмотренные законодательством о поддержке платежеспособности должников. До недавнего времени нам необходимо было пройти четыре инстанции, чтобы можно было завершить процедуру санации. Буквально недавно после больших трудностей ГК «Укроборонпром» поставил нам свою визу. Теперь остались управление юстиции, местное управление Фонда госимущества и суд. Специалисты ФГИ не согласились с оценкой фондов ГП «ВиАЗ», которые, как предполагается, в дальнейшем будут выкуплены АО «Мотор Сич». ФГИ не согласилось с оценкой комиссии комитета кредиторов и хочет провести свою оценку имущества. Таким образом, задержка пока в этом. Проволочек со стороны управления юстиции и суда мы не ожидаем. После прохождения всех инстанций у нашего главного инвестора — АО «Мотор Сич» появится реальная возможность вкладывать средства в развитие завода — ремонт и приобретение зданий, сооружений, оборудования и т. п. Как только мы подойдем к этому этапу, согласно законодательству начнется погашение задолженности по выплате заработной платы. Кроме того, имея такие большие объемы работ, мы сможем загрузить работой большинство работников ГП. После завершения процедуры санации, насколько я понимаю, ГП перестанет существовать. Как обещал Вячеслав Александрович Богуслаев, как заверяет нас нынешнее руководство ООО, по крайней мере, рабочие-сдельщики все перейдут работать в ООО. Хуже обстоит ситуация с ИТР-служащими, т. к. их явно больше, чем необходимо. Здесь необходимо будет в каждом отдельном случае решать вопросы. Надеемся, что в самое ближайшее время решатся все наши проблемные вопросы: в первую очередь, погашение задолженности по выплате заработной платы, трудоустройства освобождающихся работников ГП, прежде всего рабочих-сдельщиков.

Записал Александр ПАЛИЙ

Вечная память

Выражаем глубокие соболезнования заместителю Председателя Профсоюза авиастроителей Украины **Ефремову Юрию Ивановичу** и его близким в связи с тяжкой утратой — смертью матери **Клавдии Порфирьевны**.

Клавдия Порфирьевна за всю свою жизнь прошла через настоящие испытания — коллективизацию, раскулачивания, голодоморы, Великую Отечественную войну, послевоенную разруху, экономическую стагнацию независимой Украины. Но это не помешало ей воспитать любящего и заботливого сына, а позже принимать участие в воспитании внуков и правнуков, быть внимательной к людям, будучи педагогом, воспитать целые поколения преданных Родине и делу людей. Вечная ей память!

Мы скорбим вместе с Вами, Юрий Иванович.

Центральный Комитет Профсоюза авиастроителей Украины, Редакция газеты «Авиастроитель Украины»

ОХОРОНА ПРАЦІ

Стан умов праці залишає бажати кращого

(Закінчення. Початок в № 8(118) газети «Авіабудівник України»)

Аналіз виду подій засвідчив, що більша частина їх, а це 33 нещасні випадки — 49,25% (у 2010 році — 41,86%), відбулася на підприємствах галузі **із-за старіння і зношеності верстатного парку, механізмів будівель і споруд, не проведення своєчасної експертизи технічного стану механізмів і об'єктів, виводу їх з експлуатації, а також не впровадження безпечних технологій, нової техніки з метою створення здорових і безпечних умов праці та не проведення різнопланових профілактичних заходів.**

Аналіз також показав, що **55** нещасних випадків — **82,08%** (у 2010 році — 80,61%) сталося не через технічні, а через **організаційні причини**, на усунення яких необхідні невеликі фінансові кошти. Приведені показники свідчать, що робота з цих питань із року в рік ведеться недостатньо.

Якщо порівняти цей показник із станом травматизму в цілому по Україні, де сталося у 2011 році близько **71,0%** нещасних випадків через організаційні причини, то необхідно виділити, як і в минулому році, **головні причини**, а саме:

— невиконання посадовими особами своїх обов'язків з охорони праці, найчастіше пов'язаних з відсутністю контролю за виконанням особливо небезпечних робіт, несвоєчасним оглядом робочих місць і обладнання, механізмів:

— порушення трудової і виробничої дисципліни;

— відсутність постійного та якісного громадського контролю.

Витрати на охорону праці, в розрахунку на одного працівника, у 2011 році в галузі збільшились. Для порівняння — у 2010 році було 1015,81 грн., а у 2011 році стало — 1218,59 грн.

Належну увагу фінансуванню охорони праці (в розрахунку на одного працюючого) приділяють на підприємствах:

— **ПАТ «Вовчанський агрегатний завод» —** 3614,93 грн;

— **ПАТ «ФЕД»** — 2237,52 грн;

— **ДП «ДержККБ» «Луч» —** 2220,23 грн;

— **ПАТ «Мотор Січ» —** 1859,40 грн;

— **ДП «ХМЗ» «ФЕД» —** 1610,20 грн;

— **ДП «Антонов»** — 1534,34 грн., та інші підприємства галузі.

За результатами аналізу загального рейтингу стану охорони праці перші місця в своїх підгрупах зайняли: **ПАТ «Вовчанський агрегатний завод»**, **ДП «ДержККБ» «Луч» і ПАТ «ФЕД»**.

На жаль, **значно гірші** показники фінансування охорони праці на підприємствах:

— ДП «ЗВВО» — 9,93 грн.;

— ДП «ВіАЗ» — 29,18 грн.;

— Конотопський механічний завод ХДАВП — 80,00 грн.;

— ПАТ «УКрНДІАТ» — 82,68 грн.;

— ТОВ «Київавіапроект»– 88,78 грн.;

— ПАТ «Електроавтоматика» — 93,28 грн.

При цьому на 7 із зазначених підприємствах **фінансування витрат на заходи з охорони праці складає менше 0,5% від фонду оплати праці за попередній рік, як це передбачено чинним законодавством та діючою Галузевою Угодою авіаційної промисловості України п. 8.2.2.** (далі ГУ). **Із 4104 робочих місць, їх атестацію у 2011 році, проведено на 1064, ще на 77 робочому місці її не завершено із за відсутності коштів та ряду інших причин.**

У 2011 році, за звітами (по результатах атестації робочих місць за умовами праці) працювало **12314 осіб або 18,86%** (**у 2010 році — 18,93%**) від загальної чисельності працюючих. Це знову свідчить, що кількість працюючих у важких і шкідливих умовах праці не зменшується навіть при загальному зменшенні показника по всіх працюючих у галузі, а також дуже повільно йде оновлення верстатного парку (п. 8.2.5. ГУ).

Із-за **«не бажання керівників підприємств»** у 2011 році не було організовано і не проведено навчання і атестацію з питань охорони праці голів ПО ПАУ на **14** підприємствах галузі (не виконано п. 8.2.12. ГУ), у яких визначений нормативом термін закінчився, а також не пройшли навчання **6** осіб, обраних головами ПО ПАУ вперше.

Виконаний аналіз розділу «Охорона праці» колективних договорів підприємств також засвідчив, що:

— на **5** підприємствах не включені в КД вимоги п. 8.2.2. Галузевої Угоди-2011 щодо фінансування витрат на охорону праці в розмірі не менше 0,5 відсотка від фонду оплати праці за попередній рік;

— на **6** підприємствах відсутні зобов'язання, згідно з п.п. 8.2.3. і 8.2.9. ГУ щодо проведення атестації робочих місць за умовами праці, а на 4-х не включені вимоги щодо проведення обов'язкових медичних оглядів працівників певних категорій;

— на **9** підприємствах відсутні зобов'язання, згідно з п. 8.2.12. ГУ щодо проведення цільового навчання працівників — профактивістів з охорони праці за рахунок коштів підприємства;

— на **3** підприємствах не включені зобов'язання, згідно з п. 8.3.1. ГУ щодо здійснення громадського контролю за станом умов і безпеки праці;

— на **7** підприємствах відсутні в КД зобов'язання відносно забезпечення структурних підрозділів на підприємствах медичними аптечками.

За результатами аналізу 45 звітів **«Про роботу з охорони праці ПО ПАУ» за формою 5-ПАУ** (детальний аналіз було надано і розглянуто на засіданні Президії ЦК ПАУ) необхідно відзначити, що рівень громадського контролю, за станом охорони праці, на окремих підприємствах ще не забезпечує в повній мірі належний соціальний захист потерпілих на виробництві з боку первинних організацій ПАУ, в межах наданих їм прав Законом України «Про охорону праці» ст. 41 та Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» ст. 21, а також не повністю реалізуються рекомендації Галузевої Угоди в колективних договорах. З року в рік громадськими інспекторами з охорони праці ще не в повному обсязі, вносяться роботодавцям суто профспілкові **подання** або подаються **висновки** (вручення яких передбачено «Типовим Положенням про комісію з охорони праці профспілкового комітету первинної організації Профспілки авіабудівників України») відповідальним посадовим особам, бездіяльність яких призвела до нещасних випадків. Профкомам ПО ПАУ необхідно організувати належним чином роботу комісій профкому, громадських інспекторів з охорони праці, систематичне навчання представників профспілкового активу з питань охорони праці.

Зав. відділу охорони праці — головний технічний інспектор праці ВА ЦК ПАУ
Станіслав ЛІЩИНСЬКИЙ

Защитить человека труда на всех уровнях

28 апреля текущего года в ГАХК «Артем» прошла конференция профсоюзной организации, во время которой был обсужден вопрос вхождения профсоюзной организации ПАУ в состав Киевской городской организации ПАУ. Решение принято единогласно — войти в состав Киевской городской организации ПАУ (КГО ПАУ) на условиях Положения о КГО ПАУ. Причина такого решения — необходимость реализации первичной организацией своих уставных задач по защите трудовых и социально-экономических интересов на местном уровне, участие в формировании и выполнении территориального соглашения в г. Киеве (Регионального соглашения) в интересах трудового коллектива.

Соб. инф.

У Києві відбувся перший турнір з волейболу

28 квітня у Пущі-Водиці на базі КДЮСШ «Пуща-водиця» відбувся перший міський турнір з волейболу серед членів профспілок — киян віком від 40 років і старше. Захід було організовано і проведено Київською міською радою профспілок з метою активізації фізкультурно-оздоровчої та спортивно — масової роботи в трудових колективах, спортивних клубах підприємств, організацій, установ промислової та соціальної сфер міста Києва, популяризації і пропаганди здорового способу життя серед киян і присвячено святкуванню Міжнародного дня солідарності трудящих 1 травня. Всього у змаганнях взяли участь шість команд, які при жеребкуванні були розділені на дві підгрупи.

Команда Профспілки авіабудівників завоювала Третє місце. Капітан команди — **Євген Романов**.

Команди отримали почесні грамоти і медалі, команда — переможець стала володарем перехідного кубка.

Нашу команду готував до змагань тренер СК «Сокіл» ДАХК «Артем» **Юрій Барінов**.

Підготував
Станіслав ЛІЩИНСЬКИЙ

Створити безпечні умови праці зможе лише модернізація виробництва

Закінчення. Початок на с. 1.

Що, невже треба закривати такі підприємства остаточно? Тоді зросте кількість безробітних в країні. Хіба це вихід? Насправді держава може виступити в якості інвестора і суворого контролера коштів, які вона виділяє для того, щоб підприємства, в першу чергу, державної форми власності, могли оновити свій технічний парк, підготувати відповідні кадри. Легше всього прийти на підприємство, виявити порушення і накласти штраф. А з чого його платити? З коштів, які можна було б направити на збільшення фонду оплати праці або на ту ж модернізацію? І так боротися за безпеку праці будемо роками, навіть десятиліттями. Та ситуація погіршується, бо технічний парк старішає, виходить з ладу, а його продовжують все одно експлуатувати.

В радянські часи профспілкових інспекторів праці боялися. Бо вони були наділені правом накладати адміністративні штрафи на роботодавців. За таких умов роботодавцям доводилося бути більш проворнішими. Бо поки прийде державний інспектор праці, можна нічого і не робити, а профспілковий інспектор тут як тут. Забрали це право у профспілок. Бо ми хочемо, щоб було як в Європі, а там профспілки таких прав не мають. От тільки в інших питаннях охорони праці нам ой як далеко до Європи. Тим не менше, чиновники визнають, що попри величезну кількість перевірок, які вони проводять щороку, охопити все не мають можливості. Так, підраховано, що аби перевірити кожне підприємство хоча б один раз за наявності того штату інспекторів, який є, чиновникам знадобиться 28 років. Ось так. Майже три десятиріччя. І це при тому, що лише у 2011 році кількість смертей на виробництві склала 685 осіб. Скільки ж ще загине за ці роки?..

Ви тільки вдумайтесь у страшну статистику — лише за три місяці 2012 року травмовано майже 2,5 тис осіб! І це лише офіційна статистика. А скільки прихованих випадків?

За рівнем смертельного травматизму ми кращі лише за Росію — там він в 1,5 рази вищий за наш. Та чи може це нас тішити?

Не сприяють нормальній роботі чиновників постійні реорганізації, які проводяться. Все це відволікає їхню увагу від основної роботи. Лише Держгірпромнагляд пережив восьму реорганізацію!

Якщо в нашій галузі всі, хто має фінансову можливість, проводить технічне і технологічне переозброєння виробництва, то у вугільній промисловості, гірничорудній та нерудній промисловостях на цьому «економлять». Як наслідок, спостерігається зростання кількості смертельних випадків. Цинізм роботодавців, які мають значні кошти, але нічого не роблять для тих же гірників, металургів тощо, не має меж. Як справедливо сказав **Сергій Українець**, вони роблять бізнес на крові людей. При цьому заробітна плата трудівників у таких роботодавців становить в середньому лише 6% від собівартості продукції.

Підсумовуючи, можна сказати, що необхідно диверсифікувати шляхи вирішення проблеми з безпекою праці в Україні: там, де роботодавці взмозі забезпечити такі умови праці, але цього не роблять, необхідно притягати їх до кримінальної відповідальності; там, де роботодавці не мають таких ресурсів, необхідно державі втрутитися і допомогти модернізувати виробництво; а там, де модернізація виробництва не зможе дати бажаного результату через його специфіку, посилити контроль, у т.ч. через систему громадських інспекторів праці. В переважній більшості випадків рушійною силою, яка здатна забезпечити безпечні умови праці, є техніко-технологічне переоснащення виробництва. Так живе Європа, так мусимо жити і ми.

P.S. В нашій галузі ситуація із безпекою праці далека від ідеальної, але краща, ніж в цілому по країні. ПАУ постійно тримає на контролі це питання. Читайте в статті Станіслава Ліщинського, головного технічного інспектора праці аналітичні дані моніторингу, який головна технічна інспекція праці ПАУ регулярно проводить на підприємствах галузі.

Олександр ПАЛІЙ